

Justitieutskottets betänkande

1982/83:4

om lagstiftningen rörande TV-övervakning

Motion

I motion 1981/82:1705 av Bengt Kindbom m. fl. (c) hemställs att riksdagen beslutar att hos regeringen begära att en utredning för översyn av lagen om TV-övervakning tillsätts.

I motionen framhålls att den moderna tekniken ger möjligheter till sådan övervakning och kontroll att den personliga integriteten och den enskilda människans frihet att bestämma över sitt privatliv lätt kan hotas. Motionärerna tecknar en bild av de senaste årens tekniska utveckling på ADB- och telekommunikationsområdet och anför att den tekniska utvecklingen leder till att lagstiftningen snabbt blir passerad; lagen om TV-övervakning bör därför ses över. Vid översynen bör man utvärdera de bestämmelser som gäller nu och pröva frågan om deras anpassning till ny teknik. Vidare bör frågan om samverkan mellan länsstyrelse, datainspektionen och andra myndigheter prövas i syfte att täcka hela integritetsskyddsområdet. Enligt motionärerna kan det vara motiverat att välja olika nivåer för tillståndsprövningen; på valet bör inverka arten av det intrång i den enskildes integritet som kan befaras och den tekniska lösning som väljs.

Gällande ordning m. m.

Frågor om personövervakning med TV-kamera regleras i lagen (1977:20) om TV-övervakning. Den tillkom för att förstärka den enskildes skydd mot integritetskränkningar i samband med övervakning och bevakning som sker med TV-apparatur (prop. 1975/76:194, JuU 1976/77:14). Enligt lagen skall TV-kamera brukas med tillbörlig hänsyn till enskilds personliga integritet. Den som använder TV-kamera skall fortlöpande och på ett verksamt sätt upplysa om kameran och dess brukande. Överträdelse av skyldigheten att lämna upplysningar straffas med böter. Dold TV-övervakning är således straffsanktionerad.

Utänför lagen faller övervakningskamera som för skyddsändamål används vid anläggning av betydelse från totalförsvarysynpunkt. För att få ha en övervakningskamera anbringad så att den kan riktas mot plats som är upplåten för eller annars nyttjas av allmänheten krävs tillstånd. Som exempel på platser som inte får övervakas utan tillstånd kan nämnas gator, torg samt tunnelbane- och järnvägsstationer. Andra exempel är tåg, hotell, restauranger och affärslokaler i den mån och under den tid allmänheten har tillträde till sådana utrymmen.

Fråga om tillstånd prövas av länsstyrelsen. Tillstånd får meddelas endast om kameran behövs för det ändamål den skall användas till och det saknas anledning att anta att otillbörligt intrång i enskilds personliga integritet skall uppkomma. Tillstånd skall förenas med föreskrifter om hur övervakningen får anordnas och hur upplysning om övervakningen skall lämnas. Vidare skall länsstyrelsen meddela de föreskrifter i fråga om upptagning av bilder samt förvaring och användning av upptaget material som kan anses erforderliga av hänsyn till enskilds personliga integritet. Innan tillstånd meddelas skall yttrande inhämtas från den kommun inom vilken kameran skall brukas. Kan en tillståndspliktig kamera riktas mot en arbetsplats, t. ex. i ett varuhus, skall länsstyrelsen också inhämta de anställdas mening. Vidare gäller en ordning med fortlöpande tillsyn från länsstyrelsens sida kombinerad med möjligheter för länsstyrelsen att ingripa med ändrade föreskrifter eller återkallelse av tillstånd om otillbörligt intrång i enskilds personliga integritet skulle uppkomma. För att kunna utöva tillsyn har länsstyrelsen bl. a. rätt att få tillträde till övervakningsanläggningen. Den som har en tillståndspliktig TV-kamera utan tillstånd eller som bryter mot länsstyrelsens föreskrifter straffas med böter.

Frågan om arbetsgivares rätt att anordna personövervakning på arbetsplats som inte också är allmän plats har överlämnats till parterna på arbetsmarknaden för att lösas förhandlingsvägen.

Talan mot länsstyrelsens beslut förs hos regeringen genom besvär.

Justitiekanslern har, i likhet med vad som gäller i andra integritetssammanhang där de enskilda saknar besvärsmätt, rätt att föra talan mot beslut av länsstyrelsen.

Vissa föreskrifter om tillståndsförfarandet ges i förordningen (1977:21) om TV-övervakning.

Tvångsmedelskommittén, som har till uppgift att se över tvångsmedelsregleringen vid förundersökning i brottmål, avlämnade hösten 1981 delbetänkandet (Ds Ju 1981:22) Hemlig avlyssning m. m. I det föreslog kommittén en ändring i lagen om TV-övervakning. Ändringen innebär att man från lagens tillämpningsområde skulle undanta övervakningskameror som polisen använder för utredning om brott för vilket endast är föreskrivet fängelse.

Kommitténs förslag är beroende på regeringens prövning.

Tidigare riksdagsbehandling

Hösten 1981 behandlade riksdagen en motion i vilken begärdes en översyn av lagen om TV-övervakning. Till stöd för begäran framhölls att informationen till allmänheten om polisens TV-övervakning inte blivit sådan som förutsattes vid lagens tillkomst och att ordningen med 24 olika tillståndsmyndigheter (länsstyrelserna) leder till olikheter i praxis.

Motionen bereddes av justitiekommittén. Utskottet inhämtade yttrande över motionen från justitiekanslern. Denne fann det som anförts i motionen

inte ge anledning till någon översyn av lagen.

Utskottet avstyrkte bifall till motionen (JuU 1981/82:9). Riksdagen följde utskottet.

Vid sitt ställningstagande till motionen uttalade utskottet en viss tveksamhet inför frågan om informationen till allmänheten om polisens trafikövervakning sker på ett sådant sätt som förutsattes vid lagens tillkomst. Med hänsyn till lagstiftningens syfte att bereda skydd mot integritetskränkningar och med beaktande av det stora intresse som informationsfrågan tilldrog sig vid lagens tillkomst ansåg sig utskottet dock kunna utgå från att man vid den fortsatta tillämpningen av lagen tar till vara alla praktiska möjligheter som står till buds att göra informationen om TV-övervakning effektiv och kontinuerlig. När det gällde invändningen mot ordningen med ett stort antal tillståndsmyndigheter anförde utskottet bl. a. att en centralisering skulle försvåra handläggningen av tillståndsärenden och den tillsyn som skall ske. Utskottet erinrade också om möjligheterna till central besvärspövning.

Remissyttranden

Inledning

Utskottet har inhämtat yttranden över motionen och över frågan om åtgärder för att göra informationen om förekommande TV-övervakning effektiv och kontinuerlig.

Yttranden har kommit in från rikspolisstyrelsen (RPS), polisstyrelserna i Stockholms och Göteborgs polisdistrikt, datainspektionen samt länsstyrelserna i Stockholms län och Malmöhus län.

Polisstyrelsen i Stockholms polisdistrikt har bifogat yttranden från cheferna för ordnings- och trafikavdelningarna. Länsstyrelsen i Malmöhus län har bifogat yttranden från polisstyrelserna i Malmö och Helsingborgs polisdistrikt.

Information om TV-övervakning

I frågan om åtgärder för att göra informationen om förekommande TV-övervakning effektiv och kontinuerlig m. m. har *polisstyrelsen i Stockholms polisdistrikt* upplyst följande. Inom Stockholms polisdistrikt har polisen en TV-anläggning för trafikövervakning, en för ordningsövervakning i tunnelbanan, en för ordningsövervakning i centralstationen och en för övervakning av en fjärrmanövrerad garageport vid ett arrestintag. – Anläggningen för trafikövervakning omfattar 15 kameror. Den används för att hämta in omedelbar information om trafikläget och göra det möjligt att dirigera polispersonal till platser där det inträffat trafikolyckor m. m. Allmänheten informas om att dessa kameror finns genom kungörelse i Stockholms läns Allmänna kungörelser och genom annonsering en gång

årligen i de större tidningarna i Stockholm. – Anläggningen för ordningsövervakning i tunnelbanan omfattar 54 kameror, placerade på nio tunnelbanestationer. Anläggningen för ordningsövervakning av centralstationen omfattar nio kameror. Båda anläggningarna används för att ge information om ordningen inom de övervakade områdena, för att underlätta och effektivisera polisens övervakning samt för att göra det möjligt att orientera polispersonal om platsen för brott, olyckor m. m. Allmänheten informeras om dessa kameror genom skyltning på väl synlig plats vid stationernas ingångar. Skyltarna torde kunna iakttas av de flesta resenärer. Man kontrollerar skyltarnas skick fortlöpande och skadade skyltar byts ut.

Polisstyrelsen i Göteborgs polisdistrikt har uppgett att den TV-övervakning som bedrivs med tillståndspliktig övervakningskamera sker för trafikövervakning på två platser. Kameratekniken får anses medge personidentifiering endast i begränsad utsträckning. För att sprida kännedom om övervakningen har polisstyrelsen annonserat i tidningar som är spridda i Göteborg. F. n. diskuterar man att sätta upp skyltar i anslutning till de platser som övervakas.

Datainspektionen har förklarat sig vara tveksam till frågan huruvida lagstiftarens ursprungliga intentioner i realiteten har uppnåtts beträffande information om TV-övervakning. Inspektionen understryker dock, med erfarenhet från sin verksamhet, att det inte är varje enskild övervakning utan den totala övervakningen med TV-kameror, ADB-register m. m. som är väsentlig ur integritetssynvinkel.

Länsstyrelsen i Stockholms län har anfört följande. Beträffande kameror som övervakar en lokal eller ett begränsat mindre område lämnas den föreskrivna informationen om TV-övervakning regelmässigt endast genom anslag vid det övervakade området. Erfarenhetsmässigt sammanfaller tillståndshavarens och allmänhetens intressen när det gäller att genom anslag ge effektiv information om att TV-övervakning är anordnad. Anslagen anses nämligen lika väl som själva anläggningen gagna ändamålet att förebygga tillgrepp, skadegörelse, obehörigt tillträde m. m. – Såvitt gäller kameror som används för trafikövervakning och liknande ändamål är det ofta mycket svårt att utföra skyltningen så att informationskravet kan anses bli helt tillgodosett. Den ytterligare åtgärd som då kommer i fråga är annonsering i ortspressen (vanligtvis en gång varje år). I praktiken är detta ett mycket kostsamt och i de flesta fall ineffektivt sätt att fortlöpande och verksamt upplysa allmänheten om övervakningen. De kameror vid vilka det inte går att sätta upp anslag på ett tillfredsställande sätt är emellertid tekniskt begränsade så att de knappast medger personövervakning i egentlig mening. Avsikten är ju primärt att ge en översiktsbild av exempelvis trafiksituationen. Kamerornas placering och optik är anpassade till detta syfte. – Länsstyrelsen anser att det inte finns något behov av ytterligare föreskrifter i frågan; den praxis som utvecklas, under kontinuerlig tillsyn av justitiekanslern, torde fylla rimliga anspråk. Ingen företrädare för allmänheten har

någonsin hört av sig för att ifrågasätta brukandet av någon TV-övervakningskamera.

Länsstyrelsen i Malmöhus län har upplyst följande. Länsstyrelsen har meddelat ett par hundra tillstånd att bruka övervakningskamera i länet. De avser huvudsakligen övervakning av affärslokaler och industriinfarter. Någon svårighet att informera allmänheten om övervakningen har inte förelegat. Länsstyrelsen har inte meddelat något tillstånd till trafikövervakning med TV-kamera. Svårigheten att informera om sådana tillstånd bör kunna bemästras genom information i lokalradion i samband med de allt vanligare trafikprogrammen och genom tidningsannonsering.

Bör lagen om TV-övervakning ses över?

De flesta remissinstanser är negativa till motionsförslaget. *Datainspektionen* ansluter sig dock till vad som anförts i motionen i fråga om behovet av en utredning för att dels se över lagen om TV-övervakning, dels utvärdera det totala integritetsskyddet. Även *polisstyrelsen i Göteborgs polisdistrikt* anser att en översyn behövs. Polisstyrelsen anför dock att vissa skäl talar för att man bör vänta någon tid med översynen. RPS förklarar att man inte har någon erinran mot förslaget utifrån synpunkten att det är naturligt att lagstiftningen ses över från tid till annan och anpassas till bl. a. den tekniska utvecklingen. RPS uttalar emellertid samtidigt att man inte kan tillstyrka en lagstiftningsöversyn som skulle hindra ökad effektivitet och säkerhet i polisens brottsbekämpande arbete. *Polisstyrelsen i Stockholms polisdistrikt* anser att någon översyn inte behövs. *Länsstyrelsen i Stockholms län* föreslår att motionen avslås och *länsstyrelsen i Malmöhus län* uttalar att det inte finns anledning att nu göra någon översyn av lagen.

I sitt yttrande diskuterar RPS främst möjligheten att använda TV-övervakning som hjälpmedel vid brottsbekämpning. Att lagen begränsar polisens möjligheter att använda TV-kamera försvårar enligt styrelsen bekämpningen av den grova moderna brottsligheten, främst den organiserade narkotikabrottsligheten, och styrelsen har därför i december 1980 föreslagit regeringen att lagen skall ändras. Motivet för en lagändring är – anför styrelsen vidare – att det i spaningsverksamheten, inte minst av sekretess- och tidsskäl, oftast är en omöjlighet att söka tillstånd av länsstyrelsen. Härtill kommer enligt RPS problemet att uppfylla lagens krav på information till dem som berörs av övervakningen.

RPS anför vidare att dess förslag till regeringen, som enligt styrelsen i viss utsträckning synes mindre förenligt med kravet på vidgad information om att dold TV-kamera används, har resulterat i tvångsmedelskommitténs förslag om ändring i lagen om TV-övervakning (se ovan under rubriken Gällande ordning m. m.). RPS anser att kommitténs förslag tillgodoser polisens behov.

Polisstyrelsen i Stockholms polisdistrikt hänvisar till vad chefen för

ordningsavdelningen och chefen för trafikavdelningen anført.

Chefen för ordningsavdelningen anser att det inte finns något att erinra mot lagen om TV-övervakning i dess nuvarande utformning och att den information som lämnas om övervakningen är fullt tillräcklig.

Chefen för trafikavdelningen anser att TV-övervakning av trafiken inte kan vara till men för de enskilda människorna. Han ser den tvärtom som ett nödvändigt komplement till de övriga åtgärder som syftar till att skydda trafikanterna mot olika faror och även som ett värdefullt instrument för att trygga framkomligheten och på så sätt motverka nedsmutsning av miljön genom avgaser. Mot denna form av TV-övervakning krävs enligt hans mening inget integritetsskydd eftersom det bara är två-tre av de 15 kamerorna i distriktet som är monterade så att personer kan identifieras. Att en vårdslös förarens bilnummer stundom kan avläsas kan enligt hans uppfattning självfallet inte utgöra en kränkning.

Om TV-övervakningen i tunnelbanan anför chefen för trafikavdelningen att den har visat sig vara ett synnerligen verksamhet medel i polisens strävan att lämna allmänheten skydd och hjälp. Han anser att "den stora lojala allmänheten" uppfattar övervakningen som enbart positiv. Det är – fortsätter han – allmänt känt att resenärer i samband med ingripanden ofta uttrycker sin tillfredsställelse över kamerornas existens. Enligt hans mening bidrar denna övervakningsmetod tveklöst till att allmänheten inte anser sig behöva avstå från att resa under vissa tider på dygnet på grund av rädsla för övergrepp o. d.

I fråga om övrig TV-övervakning i polisiär verksamhet hänvisas i yttrandet till kraven på säkerhet och integritet i samband med frihetsberövanden och till polismännens krav på insyn som skydd mot påståenden om övergrepp.

Chefen för trafikavdelningen anför vidare att det torde vara förenat med stora svårigheter att för framtida behov kontinuerligt och utan urskillning lagra all den information som polisen får genom sin TV-övervakning; det skulle också sakna värde och vara ekonomiskt oförsvarligt. Endast vid enstaka tillfällen, som när brott av en händelse begås framför en kamera, torde det enligt vad som anføres i yttrandet vara meningsfullt att göra en inspelning; men eftersom det då gäller säkrande av bevis torde inte någons integritet bli kränkt.

Polisstyrelsen i Göteborgs polisdistrikt anser att man säkerligen redan i dag utifrån innehållet i lagen kan komma till rätta med en del av de olägenheter motionärerna pekar på, exempelvis videoupptagning och bevarande av information. Enligt polisstyrelsen är en svårighet helt naturligt det förhållandet att länsstyrelserna endast undantagsvis torde ha tillgång till tekniskt kunnig och erfaren personal som rätt kan bedöma ansökningar från enskilda och de konsekvenser som kan följa av enskildas installationer; med stor sannolikhet finns här inbyggda problem värda att uppmärksamma. Det är enligt polisstyrelsen sålunda tämligen klart att lagstiftningen och tillämpning-

en av den visar på vissa oklarheter som behöver justeras, varför en översyn otvivelaktigt behövs. Om nu är rätta tiden eller om man bör vänta något eller några år anser polisstyrelsen vara svårbedömt. Dock talar enligt polisstyrelsen vissa skäl för att man bör vänta någon tid med översynen.

Datainspektionen instämmer i motionärernas oro över den koppling mellan TV-, tele- och ADB-teknik som pågår. Denna koppling kan enligt inspektionen i framtiden skapa allvarliga problem för integritetsskyddet i det svenska samhället.

Inspektionen anför att integritetsskyddslagstiftningen ständigt måste utvärderas och korrigeras för att kunna uppfylla lagstiftarens ursprungliga intentioner. Detta gäller enligt inspektionen i synnerhet då lagstiftningen knutits till en teknisk företeelse, som är fallet när det gäller lagen om TV-övervakning och även datalagen, vilken ständigt har utvärderats sedan sin tillkomst år 1973 och ändrats senast i maj 1982. Den enligt inspektionens uppfattning nödvändiga utvärderingen är i än högre grad behövlig då utvecklingen inom elektroniken är så snabb som den varit under de senaste decennierna. Denna utveckling kan förväntas fortsätta under överskådlig framtid, anför inspektionen, och därför är de i motionen antydda framtidsvisionerna ur teknisk synvinkel inte långt borta.

Mot det ovan förda resonemanget talar enligt datainspektionen givetvis den traditionella synpunkten att lagarna inte får ändras för ofta. Lagstiftaren har dock – på grund av den tekniska utvecklingen – ställts inför en ny situation. Inspektionen befarar att lagstiftningen snabbt kan komma ohjälpligt efter om den inte försöker hålla jämna steg med utvecklingen.

Länsstyrelsen i Stockholms län anför att den enligt motionärerna snabba tekniska utvecklingen på området inte har berett länsstyrelsens handläggare eller beslutsfattare några större problem. Länsstyrelsen vill dock gärna framhålla att handläggningen av ärendena om TV-övervakning redan med nuvarande lagstiftning kräver stora arbetsinsatser om tillståndsprövningen skall kunna hållas på den nivå som lagstiftaren avsett.

Länsstyrelsen uppger att ansökningar om och tillstånd till inspelning av TV-upptagning hittills har förekommit i ett begränsat antal fall i Stockholms län. Oftast har tillståndshavarna varit banker. Till tillstånden har knutits bestämmelser om vilka som får ta del av inspelat material och om den tid – oftast högst en vecka – materialet får bevaras.

Länsstyrelsen i Malmöhus län anser att lagen fungerar väl och anför att gränsdragningen kring den enskildes skydd har lämnats över åt rättstillämpningen. Vid minsta tvekan om att otillbörligt intrång kan uppkomma i den enskildes personliga integritet ser länsstyrelsen till att ansökningen modifieras. Detta fordrar enligt länsstyrelsen i många fall besök på platsen. Lagen har – fortsätter länsstyrelsen – sin största effekt genom att dess blotta existens avhåller från ansökningar som skulle kunna medföra integritetskränkningar.

Utskottet

I detta betänkande behandlar utskottet en motion vari begärs en översyn av lagen (1977:20) om TV-övervakning.

Till stöd för motionsönskemålet anförs att användningen av TV-övervakning har ökat kraftigt samtidigt som den tekniska utvecklingen snabbt fortskrider och öppnar nya möjligheter till sådan kontroll att den personliga integriteten lätt kan hotas. De gällande bestämmelserna om TV-övervakning bör därför enligt motionärerna utvärderas och frågan om reglernas anpassning till ny teknik prövas.

Lagen om TV-övervakning syftar till att stärka den enskildes skydd mot integritetskränkningar i samband med övervakning och bevakning som sker med TV-apparatur. Ett principiellt, straffsanktionerat förbud mot dold TV-övervakning har införts genom lagen. Den som använder en övervakningskamera är sålunda skyldig att fortlöpande och på ett verksamt sätt upplysa om kameran och dess brukande. Enligt lagen skall övervakningskamera brukas med tillbörlig hänsyn till enskilds personliga integritet. Det krävs tillstånd att ha en övervakningskamera så anbringad att den kan riktas mot platser som är upplåtna för eller annars nyttjas av allmänheten, t. ex. gator, torg och järnvägsstationer. Tillståndsplikten är straffsanktionerad. Tillståndsfrågor prövas av länsstyrelsen, som också har att utöva en fortlöpande tillsyn. Länsstyrelsen skall i samband med att tillstånd ges meddela föreskrifter om bl. a. hur övervakningen får anordnas och hur upplysningar om övervakningen skall lämnas. Om något otillbörligt intrång i enskilds personliga integritet skulle uppkomma efter tillståndsbeslutet får länsstyrelsen återkalla tillståndet eller ändra föreskrifterna. Länsstyrelsens beslut kan överklagas hos regeringen genom besvär. Justitiekanslern har rätt till besvärstalan för att tillvarata allmänna intressen.

Vid utskottets remissbehandling av motionen har de flesta remissinstanserna förklarat sig vara negativa till motionsförslaget. Datainspektionen anser dock att lagen om TV-övervakning bör ses över och att det totala integritetsskyddet bör utvärderas. Också polisstyrelsen i Göteborgs polisdistrikt har uttalat sig för en översyn, om än först om något eller några år.

Utskottet har tidigare i samband med motioner om telefonavlyssning uttalat (JuU 1981/82:35 s. 6 f. och 1981/82:54 s. 4) att det är ett viktigt intresse från demokratisk synpunkt att diskussionen om enskildas integritet i förhållande till myndigheterna alltid hålls levande, inte minst mot bakgrund av den utveckling som har lett till att det nu finns teknik som innebär betydligt större risker för integritetskränkningar än tidigare. Därvid har utskottet också framhållit att en minskad vaksamhet när det gäller integritetsfrågor kan leda till en avtrubning i den allmänna uppfattningen att integritetskränkningar endast undantagsvis kan godtas i ett samhälle av den typ vi har. Utskottet vill i detta ärende understryka att de gjorda uttalandena givetvis har full giltighet även när det gäller sådana frågor om bevakning och

övervakning med TV-kameror som aktualiseras genom motionen. I detta sammanhang finns det anledning att särskilt beakta att TV-övervakning kan utföras inte enbart av myndigheter utan också av enskilda, t. ex. företag.

Mot denna bakgrund hyser utskottet förståelse för den oro som motionärerna ger till känna inför den tekniska utvecklingens möjligheter till övervakning och kontroll. Utskottet vill emellertid samtidigt framhålla att lagen om TV-övervakning har till syfte just att förstärka den enskildes skydd mot integritetskränkningar. Sålunda uppställs i lagen ett uttryckligt krav på att tillbörlig hänsyn skall tas till enskildas personliga integritet när övervakningskamera används. Det förtjänar också att betonas att dold TV-övervakning i princip är förbjuden, att länsstyrelsens tillstånd krävs för att sätta upp kameror som kan riktas mot platser där allmänheten vistas och att ett tillstånd när som helst kan återkallas om det skulle uppkomma otillbörligt intrång i enskilds personliga integritet.

Ingen av remissinstanserna har gjort gällande att det skulle föreligga brister i lagen om TV-övervakning. Det har heller inte framförts några önskemål om förändringar i lagen. De remissynpunkter som stöder motionsyrkandet har i stället sin grund i farhågor att utvecklingen kan komma att leda till framtida integritetskränkningar, uppkomna till följd av den tekniska utvecklingen och ett utnyttjande av skilda former av teknik för ursprungligen icke avsedda syften. Utskottet anser inte att de nu rådande förhållandena ger anledning till några åtgärder från riksdagens sida. Enligt utskottets mening finns det alltså f. n. inte skäl att göra en översyn av lagen om TV-övervakning. Det är dock angeläget att utvecklingen på området följs med stor uppmärksamhet, inte minst i förebyggande syfte, samt att initiativ till översyn tas när det påkallas av utvecklingen. Med dessa uttalanden avstyrker utskottet bifall till motionen.

Utskottet hemställer

att riksdagen avslår motion 1981/82:1705.

Stockholm den 25 november 1982

På justitieutskottets vägnar

LISA MATTSON

Närvarande: Lisa Mattson (s), Eric Jönsson (s), Karin Söder (c), Björn Körlof (m), Hans Pettersson i Helsingborg (s), Arne Svensson (m), Gunilla André (c), Karl-Gustaf Mathsson (s), Ulla-Britt Åbark (s), Sven Munke (m), Hans Petersson i Röstånga (fp), Lars-Erik Lövdén (s), Hans Göran Franck (s), Inger Wickzén (m) och Birthe Sörestedt (s).

Särskilt yttrande

Karin Söder (c) och Gunilla André (c) anför:

Motionen tar upp den mycket angelägna frågan om hur den enskildes personliga integritet skall kunna skyddas på ett tillfredsställande sätt i framtiden när den snabba tekniska utvecklingen öppnar möjligheter till kontroll och övervakning på ett sätt som nu inte kan överblickas. Nya möjligheter öppnas till lagring av information i form av videoteknik som sedan kan kopplas till ADB-tekniken med dess oerhört stora kapacitet att lagra och behandla information. Visserligen har det ännu inte påtalats några missförhållanden som skulle kunna hänföras till brister i lagen om TV-övervakning. Med hänsyn till utvecklingens snabbhet vill vi emellertid med eftertryck slå fast att statsmakterna inte får vänta på att missförhållanden uppkommer. Stor uppmärksamhet måste därför ständigt ägnas utvecklingen så att motåtgärder utan dröjsmål kan sättas in där det blir nödvändigt för att värna om de enskildas personliga integritet.